

ROZCIEMIEŻONY (1) *part praet pass pf*

N sg m rozciemieżony.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Obrażony, oszkalowany (prawdopodobnie: wielokrotnie): Conscindere aliquem, Podrzeć kogo/ to yeft nie zoftawić ná niem czći zá pieniądz. Conscissus, Podárty/ rozciemieżony. *Mqcz* 372a.

KW, (LWil)